

XV.

Betænkning

over

den af Statsrevisionen afgivne Betænkning over Statsregnskabet
for Finantsaaret 1886—87.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 11te Januar 1889.)

Statsregnskabet for Finantsaaret 1886—87 er „opgjort i Henshold til foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling af 26de Marts 1886“, hvorved „Regjeringen bemyndiges til at optræde de bestaaende Skatter og Afgifter samt til foreløbig at afholde de til Statsstyrelsens forsvarlige Førelse nødvendige Udgifter, dog saaledes, at de Hovedsummer og særskilte Poster, der ere opførte paa de af Regjeringen fremsatte Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1886 til 31te Marts 1887, ikke overskrides“.

De to Statsrevisorer Høgskbro og Hørup indstille dette Statsregnskab til „ikke at passere“ og begrunde denne Indstilling saaledes:

„I Følge det saaledes Oplyste [en Fremstilling af Forhandlingerne om den finantstille Lovgivning for 1886—87] ere Høgskbro og Hørup, der have deltaget i den foran nævnte Behandling af Statsregnskabet, uden dog derved at have kunnet tillægge den i Landsthinget foregaaende Forhandling om Finantslovforlaget for 1886—87 nogen retslig Betydning, stillede overfor det foreliggende Statsregnskab paa lignende Maade som overfor det for 1885—86. De kunne ikke se, at det har været muligt at opfylde Grundlovens Bud i § 50,

at Revisorerne skulle „gennemgaa det aarlige Statsregnskab og paase, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted“, da der ikke har foreligget nogen Finantslov eller Tillægsbevillingslov for Regnskabsaaret, saaledes som det er bestemt i Grundlovens § 49. De kunne hverken erkjende, at foreløbige Bevillingslove give den Hjemmel for Skatters Opkrævning og Udgifters Afholdelse, som i Følge Grundlovens § 49 er nødvendig, eller at de iøvrigt foreskrevne Betingelser for Anvendelse af Grundlovens § 25 have været tilstede ved Udfærdigelsen af den paaberaabte foreløbige Lov. Hertil kommer, at denne Lov blev forkastet af Folkethinget den 12te Oktober 1886, og at der hverken før eller senere gjordes andet Forsøg paa at udjævne den skarpe Modjætning mellem Regjeringen og Folkethinget for derved at tilvejebringe grundlovshjemlede Tilstande end en Opløsning af Folkethinget den 8de Januar 1887, der ingen væsentlig Forandring medførte i Folkethingets Sammensætning. Da Statshusholdningen saaledes vedblev at føres lige til Finantsaarets Udløb uden den i Grundloven foreskrevne Hjemmel, skjønde de derfor ikke rettere, end at det for Finantsaaret 1886—87 aflagte Statsregnskab maa i sin Helhed indstilles til ikke at passere.“